

Ráj rybářů a potápěčů

BARIÉROVÝ ÚTES U POBŘEŽÍ BELIZE

Největší bariérový útes světa leží u Austrálie. Na západní polokouli je třeba jeho ekvivalent hledat v Karibiku, při pobřeží Yucatánu. Z největší části se nachází u stredoamerického státěku Belize. Lokalita nese pečeť přírodní památky UNESCO.

První sem přišli Španělé, ale brzy ztratili zájem o zemi bez zlata a s obtížnou navigací při útesu. Ostrovy se tak staly úkrytem anglických bukanýrů, kteří odtud přepadali španělské lodi z Panamy. Území pozdějšího Britského Hondurasu, jediné britské kolonie ve Střední Americe, si již britská koruna nedala vzít ani válkami se Španělskem a Guatemalou. Nezávislost získalo Belize až v roce 1981.

Památká UNESCO

Bariérový útes jako hřeben pobřežního šelfu, tvořeného stejně jako celý Yucatán převážně vápencovými nebo dolomitickými sedimenty, sleduje jeho východní břehy asi od 20. stupně severní šířky podél pobřeží Belize k Honduraskému zálivu. Délka bariérového útesu je asi 320 km. Díky teplému moři a dostatku živin z podloží zde vznikl bohatý podmořský život korálového útesu a tři ze čtyř karibských atolů. Ostrovy při útesu jsou rájem tropického potápění a sportovního rybaření.

Nejsevernější ostrov Ambergris Caye odděluje od Yucatánu jen úzký průliv. Ten je pozůstatkem starého kanálu, který vybudovali Mayové z pevniny již před 1500 lety, aby získali přístup k moři. Dnes je okolí průlivu národním parkem Bacalao Chico, nejnovější mořskou rezervací ze sedmi na území bariérového útesu, zapsaného do seznamu UNESCO v roce 1996. Jezdí se sem málo, protože jen cesta člunem tam a zpět ze San Pedra trvá tři hodiny, zatímco rezervace Hol Chan s „alejí žraloků a rejnoků“ je asi deset minut plavby.

Kam na jídlo

Grily na pláži nabízí rybí speciality, kuřecí jídla i tradiční belizskou kuchyni „rice and beans“ – rýži vařenou v kokosovém mléce s fazolemi a dušeným masem. Hlavní jídlo lze pořídit od 10 BZD a půllitr belizského piva Belikin Lager od 5 BZD. Belizskou specialitou jsou ostré, až nesnesitelně pálivé omáčky Marie Sharp ve čtyřech variantách, z nichž hot je na každém stole v plechové boudě i drahé restauraci. Základem jsou papričky habanero, mrkev, cibule a česnek.

FOTO: ARCHIV

Modrá díra v útesu

Původně rybářská osada San Pedro leží v jižní části ostrova, v jeho nejužší části, široké asi tři sta metrů. Bariérový útes je zde vzdálen od ostrova jen půl míle. Při klidném moři jej prozrazuje hukot příboje a jeho bílé hřebínky, táhnoucí se po celém východním obzoru. San Pedro je typické karibské městečko s obedněnými dřevěnými domy, stojícími zčásti na kůlech, a novějšími betonovými

stavbami. Není tu jediná dlážděná ulice, jen písek. Po americkém způsobu je zadrátované vedením na křivých sloupech s bandaskami transformátorů.

Je tu málo aut, jezdí se ojetými americkými golfovými vozíky. Turisté se přes den vydávají na moře, drží se poledne a odpolední siesta. Bary a restaurace ožívají až večer. Nastalo zde bydlí převážně mesticové mluvící španělsky, světí britskou neděli se zavře-